

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

Sine Superioris licentiâ, laborem suum nulli impendant. Cap. XIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

Sacramento animam abluat: ceterisq; ut fieri solet, se ad vica finem disponat. Cui Eleemosynarius: Sacramentis, inquit, mihi non opus est. Cur id ait Guardianus. Iusto, inquit ille, Dei iudicio damnatus sum, ed quod obedientie nunquam colla iugo submiserim: sed Superiorum iussu meam semper sententiam, ac placitum pratulerim. Monet Guardianus nec dum illi poenitentiae tempus effluxisse: ac dummodò eum facti poeniteat, culpam Sacramento delect, ac Diuinam Misericordiam imploret, caelestem illi indulgentiam pollicetur. Instabant quoque reliqui Fratres, ut hominem in Diuina clementia spem erigerent. At frustra: neque enim vllam ab eo poenitentiae vocem extorquere valent. Cùm ea tantùm vox illi ad mortem vsque suprema esset, quò se iusto Dei iudicio condemnatum asserbat: atque hoc pacto imponens, ac inexpiatus hinc migrans ad horrendum Dei viuens Tribunal indicandus accedat.

CAPVT DECIMVMNONVM.

Sine Superioris licentiâ, laborem suum nulli impendant.

Sine licentiâ Superioris nulli operam suam seu laborem, pretio, exempli gratiâ, vnius floreni dignum, impendant, hoc est tali pretio, quod sufficit ad peccatum mortale furti, si quis rem talem furaretur. Ideò Sartor, Sutor, Pictor, Pharmocopola, Faber lignarius vel Arcularius, Aurifer, & similes artifices Religiosi, non possunt iuxta suam artem quicquam tale facere, in beneficium alterius, sine licentiâ Superioris. Hoc quoque docent Iurisperiti & Theologi & SS. Patres. Querit S. Basilus: Nunquid conueniat Opifices aliquod aliunde faciendum suscipere, sine sententiâ eius qui huiusmodi officio praepositus est? Respondet: Iudicio furis aut cum fure currentis obnoxius esto. Nemo, inquit, ex opere suo sibi aliquid appropriet. Apostolicam enim vitam optamus viuere. Si quis autem contra fecerit, furti iudicio condemnetur. Quapropter Religiosum quendam, quem certam laboris sui partem occultasse, idem Augustinus inuenerat, post mortem fecit sacrâ sepulturâ priuari. Vnde Sancti & alij Doctores, intra peccata contra votum paupertatis numerant, sibi ex proprio labore aliquid sine tacitâ vel expressâ Praelati licentiâ usurpare.

CAPVT VIGESIMVM.

Exactè Superiorum iussa exequantur.

Vrent in omnibus exactissimè sequi voluntatem Superiorum, quando aliquid illis praecipunt, siue circa rem aliquam faciendam, vel non faciendam, siue circa modum rem illam faciendi. Meritò ergo B. Aegidius Laicus, Lancij Opusc. Tom. 2.

locius S. Francisci, cùm post S. Francisci mortem existens extra suum Monasterium, Ministri Generalis mandato euocatus esset Assisium, mox illuc rediã contendit. Dicentibus autem fratribus, ut prius iret ad Monasterium, atque inde se conferret Assisium, respondit: Non sum ego ad Monasterium ire iussus, sed Assisium. Ita semper coluit exactissimè obedientiam. Talem obedientiam commendans Deus Pater in bono Religioso coram S. Catharinâ Senensi dialog. ei dixit: Verus obediens non optat obedientiam persicere suo modo, neque tempus eligere, neque locum, sed iuxta modum Ordinis atque Praelati sui, & omnia facit absque panâ, sine radio mentis. Resplenduit hæc obedientiâ in sancto Coadiutore & Laico nostro Hispano, laudato valdè in vitâ P. Balchazaris Aluarez, Ioanne Ximenez. Cùm enim Superior eum misisset ad fluum Iberum, ut inde aquam aducheret, & Ximenez iuxta Regulam cum indifferentiâ proponeret, modestè difficultatem, dicens se non habere sufficientes vires ad mulum continendum, & fluum valdè creuisse, ac propterea periculum esse, ne ad quemuis motum & mulus & ipse submergerentur, res ipsa ut ipse verberatur euenit. Mulus enim, cui insidebat, ingressus est ad impetum fluminis, & cum iam se videret perire, dixit Domino nostro cum magnâ fiducia: ò Domine, iam hic nullum est remedium nisi à re: nosti Domine, me obedientia proposuisse virium mearum imbecillitatem, id eoz, absque meâ culpâ in hoc periculum incidi. O rem miram, in eodem puncto mulus substitit, & in posteriores pedes erectus, extremitatibus eorum valdè caute immitens, quasi homo esset, cepit retrocedere & iniustato adè modo exiit, ut quasi miraculum indicaret. Ita Deus & Superioris imperium, & subditi cecâ obedientiam honorauit. Elucebat enim in eo magna erga Superiores reuerentia & respectus, ut qui clarissimus eos oculis intueretur, tanquam Dei vices agentes, & firmo animi decreto non transgrediendi eorum mandata etiam difficillima, pro vlla re huius mundi, etiamsi ipsum vellent sine vllâ ratione & causâ mortificare. Et alio in loco ibidem de eo scribit P. Ludouicus de Ponte: Libentius & hilarius occasionibus illis utebatur, quas obedientia offerebat, quam quas ipse procurasset. Quodam die festo mane, in panam alicuius incuria, iusserat P. Rector ne comederet. & postea P. Minister misit illum ad pradium, nec voluit accipere quicquam secum quod comederet: rediit vesperi benè esuriens sed inuit ad SS. Sacramentum ubi orans voto se obstrinxit, obedientiam sibi iniunctam ita explendit, ut nisi iuberetur, non comederet: & quâuis pulsaretur ad cenam, ipse mansit in suo cubiculo, donec Deus ita prospexit, ut cum P. Rector omnium vltimus ad cenam se conferret interrogaret, an aliquis superesset, qui cenam non sumpsisset, cui cum diceretur Ximenez non venisse ad mensam, quia missus esset ad pradium, iussu illum vocari, & interroganti cur non venisset ad cenam, ille respondit: quia R. V. prohibuit comedere. Ex hac adè exactâ obedientiâ edificatus Rector iussit eum canare. Aliâ die veniens ex pradio, aliqua necessaria pro familiâ acciperet, dixit quidem

Wad. t. 1. An. 262. num. 7.

c. 159.

c. 44. p. 524.

c. 45. pag. 532. Vit. P. Aluar.

pag. 533.